

at vi have anset Registrator for den, som i første Instants burde have Afjørelsen. Det er jo høist sandsynligt, at Ministeren, til hvem man kan reurrere fra Registrator vil komme til samme Anstufelse og samme Erkjendelse som Registrator, idet Registrator efterhaan vil blive langt mere sagtyndig end Ministeren i de Sager, han er jo nemlig Specialist i de Forhold. Gre saa Registrator og Ministeren enige om, at Fredsforstyrreren bør holdes borte, saa kan man være temmelig rolig for, at Forsøg paa at bryde ind i et bestaaende Varemærke enten beror paa Chikane — og den skal man ikke begunstige — eller ogsaa paa Forsøg paa at tilvende sig den Tillid, og anden Mand har erhvervet for sine Varer, og det skal man endnu mindre begunstige. Altsaa tør jeg bede ærede Herrer nøie at overveie, om man ikke bør gaa ind paa vort Ændringsforslag, selv om Loven — hvad den ærede Minister antydede — derved kunde faae Vanskeligheder paa sin videre Gang. Det ærede Medlem fra Viborg lagde særlig Bægt paa, at hvis vort Forslag bibeholdes, saa kunde det ske, at en indenrigsministeriel Resolution kunde blive underkjendt ved en Underrettsdom. Det ærede Medlem syntes, at dette var noget ganske Forfødeligt, men det ærede Medlem er vist ikke uvidende om, at dette sker hver Dag i mange Tilfælde. Jeg vil blot for Exempel nævne alle Stempelsager. Der se vi jo, at ministerielle Resolutioner indantes for Domstolene og der underkendes eller stadfæstes. Desuden i en konstitutionel Stat, hvor Domsmagten staar som den 3die Faktor og ofte som den afgjørende skalde det ikke være nogen Ulykke, at en Underrettsdom kunde kuldkaste en ministeriel Resolution. Desuden staar det jo i Ministerens eller Bedkommendes Magt at indanse Underrettsdommen for Overretten eller endog for Højesteret, og saa er der vist ikke Noget veien. Jeg skal lægge mindre Bægt paa det ærede Medlems Indvendinger med Hensyn til Forslag under Nr. 11 til § 7, nemlig at Nr. 4 til § 7 udgaar. De Konsekventer, som det ærede Medlem vilde udbrage deraf, ere aldeles ikke tilstede. Det ærede Medlem mente, at derved kunde der blive lagt Registrator Vanskeligheder veien for at udslette et Varemærke, uagtet det er underkjendt ved Domstolene, eller indeholdt umoraliske eller offentlige Ting, som i Genhold til en tidligere Paragraf ikke maatte være i et Varemærke. Men det beror ganske vist paa en Feiltagelse; thi saadanne Ting maa Registrator ganske vist uden videre kunne udslette. Særligt er det ligegyldigt, om Nr. 4 staar der eller ikke, vi have kun ønsket det slettet, fordi vi fandt det overflødig, det hører ikke til de vigtige Bestemmelser. — Endnu mindre hører det til de vigtige Bestemmelser, om de, der søge Oplysninger paa Registreringskontoret, skulle betale derfor eller ikke. Den ærede Minister mener ligesom det ærede Med-

lem fra Viborg, at de, der saaledes komme op og ville se Registratret efter, skulle betale 1 à 2 Kr. for dette Eftersyn; men andre Medlemmer i Udvalget have ment, at det var ikke folkeligt nok, at man maatte betale for at komme ind i et offentligt Kontor, og jeg for mit Vedkommende har stillet mig aldeles neutral ved det Punkt og hverken stemt for eller imod. Jeg tillægger det ingen Bægt, enten der betales derfor eller ikke. Hvad angaar Gebyhret, med Hensyn til hvilket det ærede Medlem fra Viborg mente, at det skulde bidrage til at dække Omkostningerne ved Institutionen, da er dette kun en ringe Bagatel. Heller ikke tror jeg, saaledes som den ærede Minister, at Registrators Embede vil blive saa stærkt overbebyrdet, at han ikke skulde have Tid til at modtage Folk, der kom udefra, og at man derfor skulde holde dem borte ved at paalægge en Entré. Jeg tror virkelig ikke, at Registratorembedet vil blive saa overordentlig vildløstigt. Man burde huffe paa, at en saadan Mand ikke vil faae Andet at bestille end at besatte sig med denne meget begrensede Specialitet, og jeg finder overhovedet, at saaledes som Forholdet nu har udviklet sig i alle offentlige Kontorer, vil det stride imod den Sædvane, som nu er kommen frem, at paalægge dem, der kom ind og søgte Oplysning, at betale Entré. Jeg tror, at det vil være noget Usædvanligt, som der egentlig ikke findes nogen Grund til at indføre; men, som sagt, jeg forholder mig meget ligegyldigt overfor dette Ændringsforslag. Men for at vende tilbage til Hovedsagen, den, der har et Varemærke, der er indtegnet paa lovlig Maade, kan ikke være forpligtet til ved et Spøgsmaal at fjerne Andre, som bryde ind. Den Byrde at anlægge Spøgsmaal maa man lægge over paa Voldsmanden, paa den, der vil bryde ind og forstyrre den faktisk Retstilstand. Det er det egentlige Kjernepunkt i Sagen, og dette gjør, at vor Opfattelse stemmer med den almindelige Retssopfattelse i hele vort Retssystem.

Ordføreren (Leth). Det ærede Medlem, som havde Ordet førend jeg, har allerede imødegaaet den væsentligste Del af de Indvendinger, som ere fremkomne saavel fra den høitærede Indenrigsministers Side som fra det ærede Medlem fra Viborgs (Klein) Side, og jeg vil derfor kunne fatte mig i større Rortheb. I den ærede Indenrigsministers Dmtale af Ændringsforslaget under Nr. 22 vedrørende Straffebestemmelserne, forekom det mig, at den ærede Minister ligesom reiste en Bebreidelse imod Moltallet for at ville indføre tydst Ret heri ved en saadan Bestemmelse. Jeg vil først svare dertil, at en saadan Bebreidelse efter min Mening allerede derfor ikke turde være begrundet fra den høitærede Indenrigsministers Side, som det jo i Motiverne er angivet, at til Mønster for dette Lovforslag har i det Væsent-